De la un continent la altul

• O contestație originală • Prima victorie „acasă" după aproape trei luni... • Calendarul internațional al fotbaliștilor vest-germani • Se mărește numărul de echipe în campionatul Mexicului • Neînțelegeri braziliene • Triplă campioană în Chile • Cum se alcătuiește clasamentul în țările africane

Activitatea fotbalistică se menține vie și variată peste hotare. Din noianul de vești și material documentar primit în ultimul timp, am extras cîteva fapte mai interesante, informative, cu privire la competițiile și preocupările din mai multe țări.

EUROPA

NANTES A CONTESTAT... GHETELE UNEI ECHIPE

Primele zile ale anului nou au fost nefaste pentru campioana Franței, **Nantes**. Jucînd la Lens, echipa antrenată de **Arribas** a suferit cea mai grea înfrîngere din 1965 : 0—4 ! Acest rezultat surprinzător a permis lui **St. Etienne** să se distanțeze la două puncte, în fruntea clasamentului, Nantes păstrînd locul al doilea, amenințat însă de Lens care s-a apropiat la un punct.

Formația din Nantes a... digerat foarte greu acest eșec, care se profilase chiar din prima repriză. Nu știm dacă acesta a fost motivul, dar cert este că — presimțind poate — conducătorii campioanei au introdus la pauză o contestație pe motiv că... ghetele folosite de jucătorii adverși (ghete de baschet) n-ar fi fost regulamentare. Or, regulamentul federației franceze (în concordanță, de altfel, cu cel elaborat de F.I.F.A.) nu prevede tipul de ghete (**„Echipamentul obișnuit al unui jucător se va compune dintr-un tricou sau bluză, dintr-un chilot scurt, din ciorapi și ghete..."**). Astfel că această contestație nu are nici o șansă.

CHELSEA ȘI-A IEȘIT DIN „PASA NEAGRA" ?

Lupta din campionatul englez rămîne extrem de strînsă și, firește, pasionantă. Grupul aspiranților la primul loc este extrem de numeros. Nu mai puțin de 7 echipe își pun speranțele într-o victorie finală. Deocamdată. **Liverpool** — care a cîștigat cu 2—0 asupra formației lui **Bobby Moore** — este în frunte, dar emoțiile continuă. Se apropie și **Chelsea**, fostul lider, care a înregistrat în fine un succes după o serie de opt meciuri fără rezultat favorabil, primul pe teren propriu de la 26 octombrie 1966 !... Buna dispoziție și optimismul și-au reluat locul printre conducătorii și suporterii acestui club londonez.

PLOAIE DE GOLURI...

Un adevărat record în campionatul R. F. Germane : 39 de goluri în 9 partide. E drept însă că 11 dintre ele (și acestea constituie un alt record) au fost marcate într-un singur joc și de către o singură echipă : **Borussia din Mönchengladbach** contra lui **Schalke 04**, fostă campioană între cele două războaie. Niciodată n-a suferit **Schalke 04** o asemenea catastrofă, determinată de un atac dezlănțuit, inspirat de tînărul internațional **Netzer**. Borussia se menține prin acest strălucit succes printre „cei mari" din „Bundesliga", la 3 puncte de liderul **Eintracht Brunswick** și la un punct de **S. V. Hamburg** și **Eintracht Frankfurt**.

Recent, federația din R. F. Germană a publicat calendarul internațional pe anul 1967. El cuprinde următoarele partide : cu **Maroc** la 22 februarie la Karlsruhe ; cu **Bulgaria** la 22 martie într-un oraș nefixat ; cu **Albania** la 9 aprilie la Dortmund ; cu **Iugoslavia** la 3 mai la Belgrad ; cu **Iugoslavia** la 8 octombrie la Hamburg și cu **Albania** la 17 decembrie la Tirana. Ultimele patru jocuri sînt în cadrul campionatului Europei.

O fază din derbiul londonez Arsenal – Tottenham (0–2). În primul plan, Jimmy Greaves, care-și exprimă bucuria după marcarea unui gol

AMERICA DE SUD

DISCUȚII BRAZILIENE

O dată vacanța încheiată, echipele braziliene din **Rio** și **Sao Paulo** se pregătesc pentru reluarea activității competiționale prin tradiționalul turneu denumit **„Cupa Robert Pedrosa"**, la care iau parte cele mai bune cinci echipe din cele două orașe. Anul acesta însă s-a venit cu propunerea unei lărgiri a participării : să fie admise și primele două din **Belo Horizonte** și **Porto Alegre**. Propunerea însă a provocat vii discuții financiare. Federațiile din Rio și Sao Paulo au cerut ca echipele nou primite să le garanteze sume echivalente rețetelor, ceea ce nu s-a admis. De aici discuții prelungite, telefoane peste telefoane, la ton moderat sau ridicat, și... nici un rezultat concret. Se speră însă, că discuțiile nu vor împiedica disputarea turneului la timpul hotărît, indiferent de formula care va fi adoptată. Altfel, nu va avea de pierdut decît fotbalul brazilian.

TRIPLĂ CAMPIOANĂ CHILIANĂ

Nimic nou în campionatul statului Chile în ce privește primul loc. Acesta nu mai poate scăpa echipei **Universității catolice**, care cu două etape înainte de sfîrșit are 46 de puncte, iar a doua clasată — **Colo Colo** — 40 de puncte. Deci, chiar dacă ar pierde ultimele jocuri, formația universitară n-ar putea fi detronată. Astfel, campioana pe 1967 este din nou (a mai cucerit titlul în 1949, 1954, 1961 și 1966) echipa care a fost formată de **Riera**, cu trei ani în urmă, și care a menținut clasica organizare a jocului pe sistemul 4—2—4, jucătorii însă avînd posibilitatea să-și dezvolte inițiativa personală. Echipa **Universitatea catolică**, al cărei antrenor este acum **Vidal** (un fost jucător al clubului), dă lotului național 5 jucători pentru campionatul Americii de Sud (**Vallejos, Adriazola, Tobar, Prieto** și **Gallardo**). De remarcat că acest club are la activ și o altă performanță de invidiat : echipele de rezerve și juniori sînt neînvinse în campionatele respective.

AMERICA CENTRALĂ

LUPTĂ MARE PENTRU TITLU ÎN MEXIC

De mulți ani nu s-a mai disputat un asemenea **campionat pasionant**, în care — cu șase etape înainte de sfîrșit — opt echipe să emită pretenții justificate la primul loc. Patru se află în frunte la egalitate de puncte (30) : **Toluca, Nueva Leon, Guadalajara** și **America** ; iar alte patru le urmează îndeaproape : **Leon** (29), **Necaxa** (28), **Irapuato** (27) și **Atlas** (26), ultimele două avînd patru meciuri pe teren propriu.

La fel de palpitantă este și bătălia pentru evitarea retrogradării (dacă pînă la urmă se vor face retrogradări). Ultima clasată, **Ciudad Madero, a** avut un reviriment care a apropiat-o la un punct de penultima, **Veracruz**, care la rîndul ei talonează pe **Morelia** și **Atlante**.

De aici și un interes cum n-a mai fost în jurul campionatului, a cărui soartă va fi decisă abia în ultima etapă.

Pentru sezonul următor federația intenționează să mărească numărul echipelor la 18, și în acest caz nu va mai retrograda niciuna din cele actuale. Nu a fost luată încă o hotărîre definitivă.

AFRICA

SISTEME DE CLASAMENT DIFERITE

Nu numai în Grecia clasamentele se alcătuiesc altfel decît se obișnuiește în restul Europei. Iată că și în Algeria și Tunisia se aplică același sistem : 3 puncte pentru o victorie, două pentru meciuri nule și un punct la înfrîngeri (0 la neprezentări).

În Algeria, actualul lider, **Annaba**, nu-i sigur de locul său pentru că **Entente din Setif** are un meci mai puțin și deși programat în deplasare, la Constantine, poate obține măcar un rezultat de egalitate. Și cu două puncte pe care i le aduce acest nul, **Entente Setif** urcă pe primul loc, depășind cu un punct pe **Annaba** (care are 25).

În Tunisia, la jumătatea campionatului (ca și în Algeria) primul loc și-l împart două formații : **Clubul African** și **S.R. Sport**, cu cîte 28 de puncte din 11 meciuri. Și aici întrecerea este pasionantă.

ALBERTO SPENCER

JUCĂTORUL NĂSCUT SĂ FIE „VÎRF DE ATAC"

America de Sud pare a se fi plictisit de Pele..

Fanaticii fotbalului sud-american, legînd poate prea mult eșecul Braziliei la C.M. de numele marelui jucător, i-au refuzat — la sfîrșitul lui 1966 — lui Pele titlul de cel mai bun jucător sud-american al anului.

În căutarea unui nou idol, ei l-au îmbrățișat pe Spencer, de care li se leagă toate speranțele în aureolarea — în continuare — ca cel mai bun fotbalist din lume a unui jucător de pe continentul lor.

Alberto Spencer, așadar !

Va reuși Spencer să-l întrecă pe Pele, să facă să i se uite acestuia numele ? Poate, dar — noi credem — nu prea curînd.

În orice caz, în aceste rînduri vi-l prezentăm pe ecuadorianul care apără acum culorile clubului uruguayan Penarol Montevideo.

SPENCER a început să joace fotbal la un club obscur, în orașul său natal, Ancon din Guayaquil. Face parte din familia unui muncitor cu 14 copii. La 15 ani, puștiul care pînă atunci bătuse mingea doar pe maidane, este promovat în echipa întîi a clubului local „Everest".

Juan Lopez, „vrăjitorul din Maracana", care a funcționat timp de 2 ani ca antrenor al naționalei ecuadoriene, i-a întrevăzut calitățile și i-a intermediat transferul la Penarol pentru o sumă (53 000 franci elvețieni) care a fost un adevărat miracol pentru un club sărac ca Everest. În 1959, Spencer a susținut primul său joc la Penarol contra eternului rival al acestui club, Nacional Montevideo. Era chiar finala campionatului național și Spencer a înscris primul gol pentru Penarol, care — de altfel — a și cîștigat meciul.

A urmat prezența în echipa națională a Uruguayului (de 5 ori, dar numai în partide amicale). Apoi a jucat de 11 ori în reprezentativa țării sale de origină (Ecuador), în campionatul interțări al Americii de Sud și în preliminariile C. M. 1966, în care Ecuador a fost eliminat de Chile (1—2 în al treilea meci).

Cu Penarol, Spencer a jucat de 3 ori în finala Cupei Intercontinentale. În cele 7 meciuri (cu Benfica s-a disputat și un meci de baraj), a înscris 7 goluri.

De 8 ani, de cînd joacă la Penarol, Spencer a reușit să cîștige campionatul Uruguayului, cu această echipă, de 6 ori. Doi ani a fost și golgeterul campionatului.

UN TIP „SUI-GENERIS"

Încercarea de al compara cu Pele, Eusebio sau Di Stefano, șchioapătă ! În arta lui, în specificul său de joc, Spencer este un tip propriu. Nu este nici regizor ca Di Stefano (care acționa mult și în apărare), nici om de legătură ca Eusebio, n-are nici puterea de luptă a lui Pele, deși cu acesta seamănă mai mult, pentru că — la fel ca „Perla neagră" — are... cîte un tun la fiecare picior.

Spencer este OMUL DE VÎRF înnăscut ! Omul care — în față — se aruncă cu sete asupra fiecărei ocazii de gol și o fructifică în două-trei mișcări de fulger. Cînd este barat pe mijlocul terenului, fîșnește pe aripi ! Felul cum știe să intre în posesia mingii și cum o conduce este unic. În general, îi place să joace pe spații libere. De aceea nu se simte în largul său cînd e marcat strîns.

Spencer este destul de în vîrstă (27 de ani) ceea ce-i determină pe unii să se îndoiască de posibilitățile sale de a-l... face uitat pe Pele. De altfel, acest jucător de 1,78 m înălțime și de 71 kg are o calitate uimitoare: tot ce face cu mingea, face într-o mare viteză de execuție, fiind foarte greu de deposedat. *În startul de pe loc îl întrece și pe Pele. În plus, are o lovitură de cap fenomenală, care i-a atras denumirea de „cabeca magica" (capul magic). Fiecare lovitură cu capul a lui Spencer, din interiorul careului, înseamnă pericol de gol.*

SPENCER RĂSPUNDE LA 11 ÎNTREBĂRI

Vedetei actuale numărul 1 a fotbalului sud-american i-au fost puse recent 11 întrebări de către un redactor al ziarului elvețian „Sport" din Zürich. Pentru cititorii noștri, reproducem răspunsurile lui Spencer, prescurtate :

— Cum explicați startul excepțional cu balonul. Ați făcut atletism ?

— Nu. Cred că e o calitate înnăscută. Înainte am jucat doar volei, sport care m-a ajutat, probabil, în cultivarea detentei.

— Printre cei 13 frați și surori, este vreunul cunoscut sportiv ?

— Un frate joacă la Espanol Guayaquil, în prima echipă.

— De ce nu vreți să deveniți cetățean uruguayan ?

— Îmi iubesc patria, Ecuadorul. Naționalitatea nu se schimbă... precum cămășile.

— Ați avut o operație la genunchi. Vă mai supără ?

— De 2 ani nu.

— Ați avut mai mulți antrenori ? Care v-a plăcut cel mai mult ?

— Fără îndoială, Juan Lopez.

— Dar Bella Guttman ?

— Știe mult despre fotbal. Dar antrenamentul său...

— Care e cel mai bun fotbalist pe care l-ați văzut ?

— Pele. E cel mai bun jucător al tuturor timpurilor...

— Și acum încă ?

— E greu de spus. Pele a cîștigat atîția bani de pe urma fotbalului că acum e obligat să se ocupe de... afaceri. Și, bineînțeles, de familia nou creată.

— Cel mai bun apărător ?

— William Martinez, la cei 33 de ani ai săi, are clasă mondială (n.n.: Actualmente Martinez e jucător și antrenor la Rampler Juniors).

— După cele două jocuri recente, din finala Cupei Intercontinentale cu Real Madrid, ați primit vreo ofertă din Europa ?

— Inutil să discutăm. Nu părăsesc America de Sud.

— În afară de fotbal, ce pasiuni mai aveți ?

— Sînt colecționar de scrumiere și de cutii de chibrituri. Și-mi place mult să ascult muzică latino-americană.

În încheiere, amănunte din viața familiară.

Locuiește la Costanera, în Montevideo, lîngă locul unde Rio la Plata se varsă în Atlantic, într-un apartament relativ modest, cu 3 camere. Soția lui este chiliană. Are doi copii.

SIR ALF RAMSEY ESTE GATA CU PLANUL DE PREGĂTIRE PENTRU VIITORUL C.M.

FOTBALIȘTII ENGLEZI VOR FOLOSI EXPERIENȚA ATLEȚILOR PARTICIPANȚI LA J. O.

Campionii mondiali se gîndesc de pe acum la ediția viitoare a marii întreceri. După cum anunță agențiile de presă străine, „arhitectul" victoriei Angliei la campionatul mondial de anul trecut, Sir Alf Ramsey, este gata cu planul de pregătire pentru apărarea titlului în 1970 în Mexic.

După ce a primit titlul de Sir, Ramsey a declarat că victoria la C.M. este o onoare a tuturor englezilor și în special a jucătorilor și a prietenilor fotbalului pentru că **„acesta a fost drumul pe care noi l-am dorit"**.

În legătură cu viitorul campionat mondial, Ramsey a spus : **„Noi trebuie să ne pregătim astfel încît să reușim să păstrăm „Cupa Jules Rimet". Condițiile în Mexic vor fi diferite și probabil grele, dar vor fi aceleași pentru toate echipele"**. Antrenorul englez a subliniat că din experiența pe care o vor face atleții englezi la J.O. din 1968 din Mexic el va trage concluzii pentru fotbaliști. **„Aceasta ne va ajuta foarte mult în ce privește planurile noastre de aclimatizare. Aș dori în special să insuflu echipei același moral ca în 1966. E adevărat că fotbalul continuă să progreseze în ceea ce privește sistemul de joc al diferitelor echipe, astfel că s-ar putea ca la Mexico City să cadă actualele sisteme și să se nască altele"**.

Analizînd jocul fotbaliștilor englezi, Ramsey a remarcat că a avut la dispoziție jucători care au muncit formidabil și că nu totdeauna a contat pe defensivă în cursul campionatului mondial. **„A fost o echipă caracterizată prin capacitatea de efort, o echipă de fotbal, o echipă gen „Cupa Jules Rimet"** — a încheiat Sir Alf Ramsey.